

Llista cívica de país

written by Sebastià Sardiné | 9 de maig de 2023

En les eleccions municipals i en poblacions de menys de 5000 habitants és d'agrair que hi hagin voluntaris que es presentin amb llista única. Altrament, en la resta de poblacions, si hi ha més de tres partits o agrupacions, sol passar que l'interès del partit preval sobre l'interès del poble, amb excepcions. En ple s. XXI, personalment aposto més per plataformes transversals que en partits d'obediència estructural, els quals estan obsolets, ja que els polítics professionals (amb alguna excepció) procuren pels seus privilegis, poder, sous alts i jubilació daurada.

El poble, que és el titular de tota la sobirania, va ser defraudat després del Referèndum del Primer d'octubre. Passàrem del processisme a un "mentrestant viure'n" els polítics de taules, meses i bilateralitat empírica amanida amb una proposta de claredat que com a preu, condueix a un nou autonomisme servil i devaluat, semblant incerteses i pors. Indefensió apresada en diuen. L'Estat, històricament i continuada, ha trencat sempre les regles de la bona fe contractual: poble-estat, actuant d'ençà la Constitució espanyola del 78, amb dèficits democràtics, judicialització de la política emulsionada amb programes espies, policia patriòtica i clavegueres de tota mena, amb molts judicis encara per fer, jugant els actuals partits a un unionisme a ultrança. D'aquest fer de l'Estat se'n diu democràcia inversa o vigilada, altres l'anomenen democràcia ètnica contra el nacionalisme català. Les resolucions internacionals contra aquesta manera d'actuar les entoma la metropoli amb diplomàcia, és a dir, ni cas, ja que la UE és un club d'estats, entre sí no es mosseguen. Les actuals estructures polítiques ja no ens serveixen per a res.

Si goses traure el tema de la **llista cívica** o de país a qualsevol dels polítics que en viuen de Catalunya, defugiran

la qüestió, maleiran la conversa i amb no gaires miraments, en diran pestes de la proposta de l'Assemblea, en clara evidència que és necessària per debilitar el poder i acabar amb l'alternança de sempre.

La **llista cívica** és ara el centre de debat en el Full de Ruta de l'Assemblea. Aviat patirem l'atac desqualificador d'aitals partits, polítics i mitjans afins, controlats per sistemes d'obediència deguda i finançada, periodistes o comunicadors inclosos (amb honorables excepcions de mitjans independents i independentistes). Els votants d'aquesta **llista cívica** transversal, som els que any rere any anem a les manifestacions de l'Onze de Setembre, i els que vàrem votar en el Referèndum del Primer d'octubre. Quan es comencin a apuntar noms de possibles candidats a la llista cívica, els mitjans de pastera política els cercaran impureses en les hemeroteques del Big Data o Xat-GPT, creant notícies falses, amb totes les pestes que es vulguin dels futuribles candidats. Vacunem-nos. Els partits polítics catalans no estan encara inoculats de democràcia directa i participativa, els fa por. Per això la proposta de llista cívica és bona, ja que es basarà en el legítim exercici del poder originari, amb un objectiu bàsic com a programa, fer efectiva la República en els terminis de la Llei 20/2017 de Transitorietat Jurídica que és la que el poble i el Parlament varen aprovar i ratificada amb l'èxit del Referèndum del Primer d'octubre, que, tot i la violència d'estat, vàrem guanyar al carrer i on tornarem a estar per a defensar-la.

En els debats que fa l'Assemblea, promotora i facilitadora de la proposta de la llista cívica, sol sorgir com a pregunta de si tenim prou suport internacional i emparament jurídic com perquè el projecte de la llista cívica qualli i guanyi, com ho farà. La metropoli recorda sempre que Catalunya no és una colònia i que la Constitució Espanyola prohibeix la autodeterminació, com totes. Els nostres actius històrics i actuals són la ONU que té reconeguts els catalans com a

minoria nacional, amb dret a autogestionar-se i/o independitzant-se de l'estat predecessor. Hi ha internacionalment un altre dret que ens empara per a proclamar la Independència de Catalunya per part del Regne d'Espanya, l'incompliment històric i continuat de les obligacions d'un estat vers la Minoria Nacional Catalana (MNC), d'aquí tant de dèficit en tot, les extorsions i persecució flagrant de llengua, cultura, política, amb resolucions internacionals que ho avalen.

Un altre incompliment: tema Estatut, després d'haver ribotat l'Estat el nostre Estatut del 2006, referendat pel poble, sancionat pel rei i publicat al BOE, fou modificat per la sentència del Tribunal Constitucional del 2010, contra la qual ens vàrem sollevar, i ens van castigar amb l'article 155 del que molts en viuen encara i s'hi emparen. Tenim tanmateix la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que ens reconeix, aplicat a Catalunya, com a Grup Organitzat Identificat (GOI-CAT). Aprofitem-ho, ens marquen el camí. Aquests arguments, el suport del UMP0 (Organització de Nacions i Pobles no-representats) i el d'altres mediadors internacionals, per resoldre el conflicte entre Espanya i Catalunya i evitar danys majors, donen força a la proposta de llista cívica que proposa i hi dóna suport l'Assemblea en aquest període d'estudi del seu Full de Ruta, que no precisa de gaires ni llargs arguments, sinó d'un text curt i un únic objectiu clar, fer efectiva la República. Europa hi guanyarà. Nosaltres també.

Aviat la Monarquia Hispana presidirà per torn la Unió Europea. El nostre actual president de la Generalitat, és, si no erro, president per torn de la Euroregió Pirineus Mediterrània. Barcelona és la seu, en el palau reial de Pedralbes, de la Unió Mediterrània. Preguntem-nos què fan totes aquestes institucions pel nostre reconeixement polític, lingüístic, cultural, social, i pel benestar i prosperitat de Catalunya? Res. Els actuals partits, uns o altres, han gestionat i

gestionem aquestes institucions i la Generalitat, la Diputació, l'Ajuntament de Barcelona i altres. Doncs a tots aquests, ni un vot. A l'Euro-cambra els exiliats fan el que poden, i més. Quan pertoqui, fem i votem tots a la llista cívica, a qui s'ha de donar l'oportunitat de, complint allò previst en la Llei de Transitorietat, fer efectiva la República, formar el Govern constituent, redactar amb el poble la Constitució Catalana i per cens català universal, sotmetre-la a Referèndum. I tot plegat per a què? Per a fer de Catalunya un millor país-estat per a tota la gent que aquí voluntàriament hi resideixi, amb respecte a la nostra llengua, cultura i institucions pròpies.

Com es pot fer la llista cívica? Com agrupació d'electors, o en una altra fórmula, que com a única alternativa el poble de Catalunya es mereix conformar, donar-hi suport i votar massivament. No pas als actuals partits ni polítics professionals que des del 2017 ençà, incomplint el mandat popular i desaprofitant el 52% parlamentari, ens han mal governat. Si no hi ha llista cívica, ara per ara, el meu vot serà en blanc. Voldria posar una creueta a la casella de les persones, no pas a cap llista de partit. I vosaltres?.